

In memoriam Prof. Dr. Kenéz József (1938-2024)

Szeptember 28-án türelemmel viselt hosszú betegségben elhunyt a Mester, az intuitív zseni, a tanító, nekem szakmai atyám és atyai jó barátom.

Az alább olvasható részletes életrajz adatai beszédesek, de nem festik le igazi alakját. A régi korok vándordíákjai, elment külföldre a nélkülözhetetlen tudásért, és hazahozta a betegek és tanítványai üdvére. Önzetlenül nyújtotta a tudását és a véleményét mindazoknak, akik számítottak rá és örömmel vették azt. Fáradhatatlanul végezte neuroradiológiai munkáját, az oktatást és a szakma szervezését egyaránt. Igazi motorja volt a Magyar Neuroradiológiai Társaság megalakulásának és fejlődésének. Barátai széles körével bárhol szakmai beszélgetésbe bonyolódott Vörös Erika nappalijától a fürdőmedencéig, a kongresszusi ülés kellős közepétől a hotel bárjáig bárhol. Számtalan tanítványa tanfolyamon, előadáson, vagy ha szerencsések volt, a mindennapokban is élvezhette a csillogó szakértelmét, a humorát, az emberségét. A remegő lábú neurológus jelöltek számára sem a sztentori hangereje, hanem a lehengerlő neurológiai tudása volt igazán félelmetes.

Imádott minden jó zenét a dzsessztől az operáig. Imádta a növényeit és a macskáit, köztük Dr. Kenéz Frigyeszt, akiről megemlékezett tudományos, továbbképző előadásban és baráti beszélgetésben egyaránt.

Végül, de nem utolsó sorban az adatok nem beszélnek Juci néniről, a feleségéről, az örök és megingathatatlan háttérről, Juliska lányáról, vagyis Kenéz főorvos asszonyról, élete fő büszkeségéről, Burg Marcsiról, aki a munkában jelentette a szilárd hátteret évtizedeken át és társa volt az utóbbi években, és Józsi unokájáról, a család legifjabb tagjáról.

Köszönjük szépen, Professzor Úr! Köszönjük szépen, Józsi Bácsi! Igyekszünk méltóak lenni a példához.

Prof. Dr. Barsi Péter
Címzetes egyetemi tanár
Simmelweis Egyetem
a Magyar Neuroradiológiai Társaság vezetőségi tagja

Életrajz

Kenéz professzor urat a radiológia érdekelte már egyetemi éveitől is, TDK kutatómunkát végzett és rektori pályázatot nyert.

1962-ben a Budapesti Orvostudományi Egyetem Általános Orvostudományi Karán „summa cum laude” diplomát szerzett. 3 évig radiológus gyakornokként dolgozott Székesfehérváron. Fő munkahelyei a SOTE Radiológiai Klinika (1965-84), a SOTE Neurológiai Klinika Radiológiai Osztálya (1985-92), az Országos Traumatológiai Intézet Röntgenosztálya (1984-85) és az Országos Pszichiátriai és Neurológiai Intézet Radiológiai Osztálya (1992-2007). Kiemelkedő szerződéses munkatársa volt a Nemzetközi Egészségügyi Központnak, a Pécsi Diagnosztikai Központnak és a Mediworld Plus Kft-nek. Eseteket konzultált az ország úgyszólván összes neurológiai, idegsebészeti osztályának, rendszeres konzultáns volt a Jahn Ferenc Dél-Pesti Kórház és a Bács-Kiskun Megyei Kórház Neurológiai Osztályain, az ÁEK Honvéd Kórház Idegsebészeti Osztályán és tanítványa, Veres Róbert professzor úr gerinc és craniospinalis átmenet műtéti eseteivel kapcsolatban.

Úttörő munkát végzett a vízdékony kontrasztanyagok intrathecalis alkalmazásával, az intracranialis aneurysmák angiotomográfiás vizsgálatával, illetve az occlusiv cerebrovascularis betegség szelektív intraarteriális thrombolysisével kapcsolatban. Hazánkban az elsők között dolgozott CT-vel. 1981-ben „Kiváló Munkáért” miniszteri kitüntetésben részesült.

A graduális és posztgraduális radiológiai és neuroradiológiai képzésben a kezdetektől nagy lelkesedéssel vett részt.

1989-ben nevezték ki egyetemi tanárnak. 1994-ben a HIETE újonnan szervezett Neuroradiológiai Tanszékének lett tanszékvezető docense, majd 1998-tól egyetemi tanára. 2002-től nyugdíjasként tovább oktatta a neuroradiológiát tanfolyamokon, kurzusokon és a gyakorlatban is.

1988-tól 2002-ig tagja volt a Radiológiai Szakmai Kollégiumnak.

Tudományos munkái alapját a neuroradiológiai kontrasztvizsgálatok és a rétegfelvételi technika összekapcsolása képezte. Kandidátusi értekezését 1976-ban védte meg „A subarachnoidealis cisternák pneumoencephalographiás rétegfelvételi röntgenanatómiája” címmel.

Eredeti megfigyeléseket közölt a szűk canalis spinalis, a syringohydromyelia, az Arnold-Chiari-malformatio, a „tethered cord” syndroma területén. A spinalis angiomák diagnosztikája és műtéti megoldása, valamint az atlanto-axialis instabilitás diagnosztikája és műtéti megoldása képezték közleményei fő témáját, az Országos Traumatológiai Intézet Idegsebészeti Osztályával, valamint az OITI Gerincsebészeti Osztályával kooperációban.

A felsoroltakon kívül fő érdeklődési területe a modern képalkotó technikák, elsősorban a CT és MR vizsgálatok.

199 közleménye jelent meg, 260 előadást tartott különböző hazai és nemzetközi fórumokon, valamint számtalan továbbképző előadást.

Tagja és vezetőségi tagja volt a Magyar Radiológusok Társaságának, amely 1997-ben Alexander Béla emlékéremmel tüntette ki, 2008-ban tiszteletbeli tagjává fogadta, 2018-ban Zsebők Zoltán emlékéremmel tüntette ki.

2000-ben a Horvát Radiológus Társaság tiszteletbeli tagjává választotta.

2020-ban munkássága elismeréseként megkapta a Pásztor Emil emléklakettet.

Tagja volt a Magyar Ideg-és Elmeorvosok Társaságának, az Észak-Amerikai Radiológusok Társaságának. Alapító tagja volt a Magyar Gerincgyógyászati Társaságnak, a Magyar Stroke Társaságnak, a Magyar Radiológusok Társasága Osteo-arthrológiai Sectiojának.

A Magyar Neuroradiológiai Társaság alapító tagja és 10 éven keresztül választott elnöke volt, majd 2005-től örökös tiszteletbeli elnöke lett.

Tagja volt az Európai Neuroradiológiai Társaságnak, melynek vezetőségében nemzeti küldött volt 2000-ig. 1995-ben a Társaság Budapesten tartott XXI. Kongresszusának és V. Továbbképző Kurzusának elnöke volt. Rendszeres előadója volt az Európai Neuroradiológiai Társaság továbbképző kurzusainak.

1998-ban a Symposium Neuroradiologicum, 1999-ben az Európai Neuroradiológiai Társaság bécsi Kongresszusa Nemzetközi Tudományos Bizottságának tagja volt.